

Selmeczbányai Híradó.

SELMECZ- ÉS BÉLABÁNYA SZAB. KIR. VÁROS HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 ft. — Fél évre 2 ft. — Negyed évre 1 ft.
Egyes szám ára 10 krajczár.

Az egyes számok kaphatók Joerges Á. özv. és Fia könyvkereskedésében, továbbá a Deák Ferenccz-utczában Stark Milcsa dohánytözségi elnök, az Eötvös-utczában Tuschl Gusztáv szemkrisztályban, a Fő-téren Ochdending Ignacz dohánytözségi elnök, a Szent-Ilrósombz-terén Gultfreund Samu dohánytözségi elnök.

Ugyanezen elárúzó helyeken lapunk részere hirdetésekkel is felveznek szabott árszabásunk szerint.

Kiadók:

Főszerkesztő: VÖRÖS FERENCZ

Felolós szerkesztő: SZTANCSAY MIKLÓS.

A lapot illető szellemi közlönyem, valamint az anyagi rész is a kiadóhivatalra eszmondó.

Hivatalos hirdetések díja:

100 szóig 2 ft., ezután minden megkezdett 100 szóval 1 ft-tal több.

Magánhirdetések hirdetési díja:

Egy 3-szor hasabozott garmondosr vagy ennek természetkéert 5 kr.; másodszori hirdetésnél 10 %, harmadszori hirdetésnél 20 %, többszori hirdetésnél 30 % árkedvezmény.

Nyilttér soronként 15 kr. — Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Hirdetések a kiadóhivatalhoz eszmondók. Hirdetés és nyilttér díjak előre fizetendők. — Kéziratok nem adának vissza.

Megjelenik minden esütörtökön.

A Concordia pokrócza.

Nem vitázni akarunk a Hetilappal, ez többször kijelentett elvünk ellen volna, de mint a törvényhatóság hivatalos közlönye, a megtámadott tisztikar védelmét saját ügyünknek is tekintjük s ez kényszerít arra, hogy a nyilt önértékes megnyilatkozásnak, melynek mi is minden sorát valljuk, helyt adjunk s kiálljunk a tisztá érköles és társadalmi tisztesség bástyájára. Szinyai József polgármesterünkötől a következőket vettük:

A közpálya nyilt ösvény, melynek nyomai az azon működők tetteivel vannak jelölve. E nyomokat, a közpályán működőknek cselekményeit megbírálni a nagy közönségnek kétséghelytelen jogja, mert kit a nagy közönség bizalmával megajándékozott, attól méltán elvárhatja, hogy hamis, tévútra vezető nyomokat ne hagyjon maga után, annak sáfárkodását jogosan ellenőrizheti s megítélheti, hogy a bizalommal nem követett-e el visszavetést s érdemes-e a bizalomra. Az igazságos, tárgyilagos bírálat a közügyek menetére csak üdvös lehet, nagyobb munkálkodásra, éberebb figyelemre ösztönöz, s a tisztviselőknek annál kevésbbé van oka az elől elrejtőzni, minél nyugodtabb a lelkiismerete s erősebb a meggyőződése, hogy elvállalt kötelemének híven, becsülettel felel meg.

De midőn az igazságos, a közérdeket szem előtt tartó bírálat jogát, a tetterű edző üdvös hatását készséggel elismerjük, annál inkább jogosatlannak, visszavetendőknek kell tartanunk az olyan bírálatot, mely a tárgyilagos ítélet hiányában tisztán csak a szavazótestület táplálkozva minden alapot nélkülöző kifakadásokkal van tele. Ilyen bírálatot volt alkalom olvasni a „Selmeczbányai Hetilap“ f. évi 20-ik számában közölt vezércikkében, mely a f. hó 10-én tartott törvényhatósági bizottsági közgyűlést, a városi erdők fájának eladására vonatkozó tárgyalást, az ennek következtében elrendelt szavazást bontozgatja, a városi tisztviselők szavazásából kifolyólag oly következtetésre jut, mely az okszerű gondolkodás alapját s a megkövetelt tárgyilagosságot teljesen nélkülözi.

Nem célozom a közgyűlés lefolyását s az erdészeti ügyekbe vágó tárgyalásokat fejtegetni, mindez a lap előző számában részletesen ismeretve volt; de a tény megvilágításának okáért, s hogy lássuk, mennyiben íti meg a „Selmeczbányai Hetilap“ a hibádat s igazságos okoskodás mértékét, át kell tennem az annyira elítélt szavazás tárgyára. Arról volt szó, hogy a br. Popper ezéggel a városi erdők fájának eladására vonatkozó szerződés újabb tíz évre megújíttassék-e, miként ezt a törvényhatósági bizottsági közgyűlés m. év szeptember havában már elhatározta, vagy pedig a facladás nyiltvényos versenytárgyalás végett árverés elé fűzesék. Mind a két nézetnek voltak hívei a törvényhatósági bizottságban, s a ezél mindkét részről csak egy volt: a város érdekének megvédése s a jövedelem biztosítása. Azok, kik a versenytárgyalás elrendelése mellett voltak, ez

azért öhajtották, mert ez uton nagyobb árt vélték elérhetni s a város erdészeti jövedelmét emelni; ellenben azok, kik a nyiltváos árverés elrendelését mellőzve, a br. Popper ezéggel fennálló szerződésnek megújítását kívánták, okulva a tapasztalatokon nem akarták a biztos és megbízható vetőt elrejtini s ezáltal az üzletet bizonytalan esélyeknek kiténni. Melyik nézet helyesebb, annak elbírálásába ezuttal nem bocsájtkozom, kétségtelen azonban, hogy minden meggyőződés, mely a közőelőmozdításárányul, tiszteletet érdemel, miként ezt a „Selmeczbányai Hetilap“ is elismeri, midőn ezikkének egy részében az alaptalan gyanúsítást perhoreseálandónak tartja.

S évvel szemben mégis mit tesz? Midőn a tisztviselőkötől kívánja, hogy az ellenkező meggyőződést tiszteletben tartásák, nem ugyanazon mértékkel mér akkor, ha a tisztviselők meggyőződése van szóban, s midőn az alaptalan gyanúsítást elítéli, a tisztviselőköt azért, mert meggyőződésük szerint a facladási szerződésnek megújítása mellett szavaztak, a legnagyobb gyanúsításokkal illeti, szavazótestülettel teljes hon megítádják, klikkről, klikk „Wirtschaft“, beteg társadalomról, corupcióról, rothadt rendszerrel, érdekelte tisztviselőköt és tiszteletbeli tisztviselőköt, személyes érdekekről beszél.

Ezen díszes epithetonokkal szemben azt kérdelem, honnan vette a „Selmeczbányai Hetilap“ kifakadásainak alapját, mi jogosítja fel arra, hogy egy kötelességgel pontosan teljesítő, becsülettel működő s ezért számos ízben általános elismerésre érdemesült tisztikart ily kvalifikálatlan módon megtámadjon? A nyiltváos bírálat jogát ugy értelmezi, hogy másokat minden alapos ok s bizonyítékok nélkül ösárolni is lehet? Avagy a becsület meglurezolására elég okot talál abban, ha mások nem az ő szája íze szerint adják be szavazatukat? A tisztviselők szavazati joga országos törvényen alapszik, ezen joguk gyakorlásában őket senki sem korlátozhatja s nem is korlátozza, minden egyes tisztviselő ugy szavazhat, mint azt a város érdekénél fogva meggyőződése szerint jónak tartja. Azért a tisztviselők szavazatának épen ugy a várvénye, mint más, törvényhatósági bizottsági tag szavazatának, mi annál is inkább jogosult, mert a tisztviselők működésüket a város szolgálatában töltik, legjobban kell tájékozódva lenniök arról, hogy mi válik a város javára. Ennélfogva a tisztviselők egyetértő szavazatából sem klikkrendszer, sem a reformok iránti idegenkedésre stb. elfogulatlan bírálat mellett következtetni nem lehet. Mi pedig a tiszteletbeli tisztviselők szavazati jogát illeti soha se áhítotték a „Selmeczbányai Hetilap“ azon szerinte oly boldogkor után, melyben azoknak nem lesz szavazati joguk; mert hiszen ezen, a „Selmeczbányai Hetilap“ által annyira öhajtott állapot meg van most is; a tb. tisztviselőknek csak indítványozó joguk van, szavazati joguk csak akkor, ha erre máskülönbön, mint választott törvényhatósági biz-

tagok, vagy pedig mint virilisták jogosítvák. Ily ezimen ezavaztak a mult közgyűlésen is a tiszteletbeli tisztviselők, mért is szavazatukat nem létezőknek tekinteni, miként ezt a „Selmeczbányai Hetilap“ kíváná, nem lehet.

Ne sopánkodljék tehát a „Selmeczbányai Hetilap“ a közönségnek érdekeiben s ne essék kétségbe e város jövője felett, a városi tisztviselők ismerik kötelességüket az ő szobaszma nélkül is, s ismerni fogják a jövőben is, együttértő s együttérző működéssel, melybe dissonanciát csak a „Selmeczbányai Hetilap“tól átvett hang idézhetne elő, mindenkor csak a közérdeket s a város javát fogja szem előtt tartani, működésében az igazságos bírálatól elzárkózni soha sem fog, de az alptalan, rosszakaratu megtámadásokat visszautasítja.

Magam pedig mint e becsületes tisztikar feje és e szeretett város ügyeinek közbizalomtól vezetett arra kérem a közönséget, hogy a nagyhangú tendenciozus híreknek ne adjon hitelt, de győződjék meg mindannyiszor az igaz és való indokokról ott és azoktól, a hol és a kik azt hiszta őszinteséggel, keresetlen igazsággal és burkolt értelmű phrasissok nélkül megadni kötelességek vagyunk.

A megtámadott tisztikar nevében
Szinyai József,
polgármester.

A selmeczi vízvezeték.

(Sztancsaj Miklós v. főjegyző jelentése.)

II. RÉSZ.

Tanulmányok az általános vízvezeték létesítéséhez.

(Folytatás.)

A mint láttuk Selmeczbányának vízvezetéké nem egyszerre és egy általános tervezés alapján épült ki, hanem időszakonként a felmerülő szükséghez képest, de különösen az erősebben megnyilatkozó követeléseket tartatott fenn s bővíttetett; — a víz hiány általánosan foglalkoztatta a közönséget és a hatóságokat, melyen örökösen segíteni igyekeztek, de város korlátolt anyagi erejéhez mért megfelelő módot találni nem voltak képesek. Szak és szakértő emberekben Selmeczbányán sohasem volt hiány, meg volt ezekben az őszinte érdeklődés is a város közügyei iránt s a vízkérdést illetőleg a hatóság leginkább Dérer Mihály akkori bányaiskolai tanár szakértelmét és szíveséget vette igénybe — ki egy éven át folytatott alapos tanulmányozás és kutatás alapján adta meg remek jelentését.

Jelentéséből ma már egészen új dolgokat nem merithetünk de megtaláljuk abban mindazt mit közügyeink elővitelében buzgólkodó tval. biz. szakértő tagjaink azóta is lépten-nyomon hangoztatnak — a kik csak a selmeczi vízkérdés megoldásának lehetőségével és szükségességével bármily szempontból foglalkoztak — egytől-egyig hangsúlyozták mint első feltételt mindazokat, melyeket Dérer Mihály alapos tudással fejteget.

Ez ok késtelt arra, hogy ezen szép és fontos tanulmányt jelentésembe szöszentim felvegyem, mert igaz alapja a későbbi tanulmányoknak, sőt nem egy pontjában vezetveül szolgált a hatósági intézkedések elrendelésében — különösen a beérősítésekkel illetőleg.

Jelentés, melyben Dérer Mihály k. bányaiskolai tanár a városi vízvezetékét, általában a „vízkérdés”-t illető nézeteit előadja.

Tekintetes városi Tanács!

Múlt évi 4284. számú elintézésében engem megkértem méltóztatni, hogy a selmeczi „vízkérdés” tanulmányom tárgyává téve, kutatásaim eredményéről jelentést tegyek.

Hogy a feladatot csekély erőmhez képest megfejtthessem, bejártam a városhoz legközelebb fekvő területet, megvizsgálván e mellett azon pontokat, melyekből a város vizét nyeri. Mielőtt azonban vizsgálatom eredményét közleném, szükségesnek tartom még a következőket előre becsátani.

Selmecz városa — mint ez ismeretes — vulkánikus területen fekszik, melynek kőzete szilárd tömött anyag — zólkó trachyt. — Ezen kőzetemegyekben bezárolvák azon érczetelerek, melyekre a selmeczi bányászat van alapítva s melyek évszázadok óta tetemes mélységre lettek feltárván. Ezen vulkánikus kőzet oly természetű, hogy a vizet át nem bocsátja, nem vízvívó, de szét van minden irányban repedezve, s ezen résekbe a víz behatolhat, azokon átvonulhat és pedig a mélységekbe épügy, mint a hosszúsági irányban nagyobb távolságra.

Általában véve kétféle ivó vizet szoktunk megkülönböztetni: forrás vizet és kül vagy helyi vizet.

A forrásvíz eredetét rendszerint nem a forrás helyén veszi, hanem néha e helytől messze távolban, s föld alatt különféle, de leginkább réteges kőzeteken keresztül vonul esztornaszerű önkészítette vezetékben, s miután mindenkor egy magasabb ponton veszi eredetét, bizonyos nyomással kibugyog a föld felületére, de folytonos s egyenlő mennyiségben anélkül, hogy az időjárás rá tetemes befolyást gyakorolna. A helyi külvezék ezen tulajdonságot nem mutatják, csak a leginkább esetekben képeznek azok forrásokat, de ezek vizállása és mennyisége az időjárás szerint nagyon változik s majd apad, majd pedig emelkedik. A forrás vize továbbá mindig a mélységből felfelé bugyog, a helyi külvezék nem, ezek gyűlőhelyeikről csak lefelé haladnak s ha utjokban nyílt tere akadnak, itt összegyűlemlenek, vagy innen is tovább folynak.

Mind a forrás vize, mind pedig a helyi külvezék különben egy és ugyanazon eredettel bírnak. Ugyanis a hegycsúcsokon, a légben lévő nedvesség lecsapódik, a földre beszívórog s ha a föld humus rétege alatt vízvívó kőzetre (főnyokó, mészkő stb.) akad, akkor azon is átiszvárog, s tovább vonul mindaddig, míg ezen vízvívó kőzet valahol a felszínre közlekedik, a hol ismét forrás alakjában a felszínre kerül. Ilyen víz rendszerint tiszta, friss, üdítő hatású. De ha a hegycsúcsokon tömeges kőzetekből állanak, melyek a vizet át nem bocsátják, akkor az legfeljebb e kőzet repedéseibe megy át s nagy része a humus alatt a kőzet felszínre lefelé halad, kis patakocskát képez s miután csak humuson megy keresztül, ennek oldható részeit magába veszi fel s nem oly tiszta, jóízű, mint a tulajdonképpeni forrás vize. Az ilyen víznek nagyrésze ismét elpárolog, miután csak gyenge humus rétegtől fedetik, s így mondhatni reánk nem érvényes. Innen van, hogy területek, melyek csak vulkánikus kőzetekkel fedettek, többnyire vízszegények. Azonban befolyással van ezekre is egy körülmény, melyet e helyen fel kell említenem s ez, hogy minél inkább vannak ily vulkánikus területek növényzettel fedve, annál vízúsabbak azok, mert a tapasztalat szerint a növények a levegő nedvességének lecsapódását hathatosan előmozdítják.

Ily vulkánikus — tehát vízben szegény — területen fekszik Selmecz városa, fekszik Kőrmöcz s Besztercebánya, de ezek közül az említett városok egyikének a helyzete sem oly kedvezőtlen mint éppen Selmecz. Kőrmöcz vizeit a türóczi mészhegyekből és a kordiki főnyokóhegyekből nyeri, Beszterce szinte a közel fekvő mészhegyekből s saját területe neptunikus kőzeteiből, de Selmecz ezeket teljesen nélkülözi. Azonban Kőrmöcznek is vannak saját vízei, mert a zólyomvölgyi patak vulkánikus kőzeteken megyen át s azokból ered, amde a Zólyom-oldal dúns növényzetben, szép erdőrésekkel van ültetve. Selmecznek is vannak ilyen helyei. Ilyen pl. a vihnyói völgy, mely vízúsabb, mert a völgy partjait növényzet — erdő — fedti s Vihnyén van is ivóvíz elég. Selmeczben azonban ez nincs úgy; a várost kopár hegyek veszik körül, melyeken a növényvilág évről-évre csekélyebb. Valamikor ezen hegyek is be voltak fásítva s míg ezen erdőrések ki nem pusztítottak, addig Selmecznek volt elegendő ivó vize, de a mint a hegycsúcsok a növényzet mindinkább eltűnt, vízvezetéküket kellett építeni, a külvezéket felfogni, mielőtt azok pá-

rolgás és a kőzet repedéseibe való beszívórogás folytán eltűnének.

Selmecz külvezeinek legnagyobb része a bányászat által megnyitott s nagy mélységre feltárt réseken át vezetettik el az általmák szintjére; ezen azonban segíteni nem lehet, de iparkodni kell azon módokat felhasználni, melyek segítségével a fenálló körülmények közt Selmecz vízforrásait mégis növelni, illetőleg úgy lehetne berendezni, hogy a város vízhányában az év egy szakában se szenvedjen.

Szerény véleményem szerint e tekintetben ezt főbbféle módon kell igyekezni elérhetni. Legelőször is be kell fásítani azon kopár hegyeket, melyek Selmecz városát körítik. Ez kezdetben lehetetlenségnek fog látszani, de hogy ez csakugyan lehetséges, már abból is következik, hogy ezen hegyeken már egykoron erdők léteztek. Az igaz kezdetben ez sok nehézséggel fog jární, amde egyszer meg kell kezdeni, különben soha sem fog lésőtülni. Nevezetesen kellene ezt tenni azon helyeken, honnan a város a legtöbb vizét nyeri. Ilyen helynek tűnik fel a veresut és a Paradicsom-hegycsúcs Smintorin felett elterülő része.

A veresut alatti völgy egy gyűjtömedenczét képez, melybe vízvezeték és víztartók vannak beépítve. A vízvezeték ivóvizet szolgáltat és a veresuton veszi eredetét, a gyűjtö medenczék pedig mosó és főzővizet. Ezek közül azonban sem az egyik, sem a másik nem elegendő, mert száraz időben mindkettő csak kevés vizet szolgáltat. Az ivóvíz mennyiségét a Paradicsom-hegy gondosabb befásítása által lehetne elérni, a mosóvíz mennyiségének nagyobbítását pedig a gyűjtőtávok nagyobbítása által, míg kivált az alsó-tóval igen könnyen lehetne keresztülni vinni.

Smintorinról szintén egy vízvezeték megy lefelé, melyből részben a város, részben a kamara nyer vizet. Amennyire előttem Smintorin bányáráz ismeretes, tudom, hogy onnan a víz nagyobb mennyiségben a mélységekbe tűnik s a használat közönségre nézve elvesz. Ezt zärművek által lehetne akadályozni s úgy intézkedni, hogy az érdig hasznavehetetlenül veszendőbe menő víz a vízvezeték által felfogatódik és a város számára felhasználtnak.

A hegyek említett befásítása által egyszersmind az itt-ott áótt kutak is nyernének, oly annyira pedig, hogy azok esetleges kiszáradása legfeljebb kivételképpen lenne lehetséges. De a városi vízvezeték is több vizet adnának, mint eddig s a nyerendő vízmennyiség egyenletesebb, folytonosabb lenne. Ajánlatos lenne továbbá azon társas hosszabbra való építése, mely a „pod mur” nevű vízforrást képezi, hogy benne annál több víz felfogódjék. Oly helyeken továbbá, melyek a vízvívásra kedvezők, a vizeket kisebb tárnák segítségével kell leveztetni és összegyűjtetni. Ilyen helyek a veresut alatt nagyobb számban lehetők fel.

Összefoglalva az ivó- és mosóvíz mennyiségének nagyobbítására szükségesnek tartom a Paradicsom-hegycsúcs a város feletti oldalát befásítani, a veresut alatti tavat nagyobbítani, esetleg új tárnákat nyitni s végre Smintorin bányában zärműveket építeni!

Ezek lennének azon nézeteim, melyeket általánosságban felhozni bátor voltam s melyek kivitelezés meggyőződéseim szerint célzó vezetnek. Technikai keresztülvitélők ezen jelentés tárgyat már azért sem kepezheti, mert e tekintetben ezen eszmék mindegyike egy külön tervezetet igényel és csak akkor vehető foganatba, midőn a város a kellő segédesszékkel tetteleg rendelkezik; ezenfelül tájékozni kell magát a birtokviszonyok iránt stb.

Ami a fennálló vízvezetékbeni vizgazdalkólast illeti, itt legnagyobb szolgálatot tenne a zärművek alkalmazása. E zärműveket vagy a városi kisebb medenczéknel kellene alkalmazni, vagy a mi még czél-szerűbbnek látszik, a gyűjtőtávoknál egyáltalán, amennyiben pl. a vízmedenczékbe csak nappal bocsátatnák a víz, éjjel pedig elzártnak, vagy pedig némely helyeken pl. a rózsá-utcai vízvezetéknel csak akkor folytatnák a viz, a midőn éppen kellene, különben mindig zárva tartatnák már akár egy csap, akár pedig szeleppm által. De ezen berendezés nagyobbbrészt vascsöveket és egy két nagyobb zárt vízmedenczének felállítását feltételezi.

Megbizatásom ennél tovább nem terjedvén, szerény nézeteimet kifejtettem; a Tekintetes Tanácsnak kegyes figyelmébe ajánlván azokat, maradok

Selmeczben 1875. évi október hó 1-én.

a Tekintetes városi Tanácsnak

Alázatos szolgálja

Dérer Mihály,
kir. bányaiskolai tanár.

(Folyt. köv.)

KÜLÖNFÉLEK.

— **Erdészeti kinevezések.** A földmívelésügyi m. kir. miniszter *Tarnay Dezső, Grejersen Béla és Pauer Jenő* okleveles erdőészeket illetve végzett akad. hallgatókat a besztercebányai erdőgazgatósághoz erdőgyakor-nokokká nevezte ki.

— **Villamos világításunk.** A Ganz gyár rész-vénytársaság tudvalevőleg ajánlatot tett, hogy Selmecz-bányát villamos világítással látja el. Részletes ajánlatát hónapról-hónapra halasztotta, mert úgy látszik a vízi erő nélkülözése nagyon megdrágította a termelést s a berendezési költségek is túlnagyrá nőttek fel, szóval azon hitben kezdtünk már élni, hogy a selmeczi villamos világítás csak örökös tárgyalásban marad — a Ganz gyárnak szüksége van a sakkhúzásra, hogy a versenyzőket sakkban tarltsa, de komoly szándékkal egyelőre még nincs arra, hogy a villamos világítással városunkat megörvendeztesse. E hó elején újabb fordulat állott elő — legalább valószínű, hogy komoly tárgyalás után megoldható lesz a kérdés, és pedig *vizi erő* felhasználásával. A módot még egyelőre nem árulhatjuk el, de nem laikus tervezés és azt is tudjuk, hogy nem a selmeczi új források és vízi erő jönnek kombinációba, hanem megint a Garam vize. Ha a dolgnak ezen üzleti része beüt, akkor erős remény-nyel nézhetünk a komoly tárgyalások elé s a jövő év meg fogja hozni a villamos világítást. Az ezüst kohót még ez évben és pedig október havában már villamos világítás fogja fényessé tenni, a villamos gépeket a Ganz gyártól rendeltek meg. A kohó világítása kombinált és pedig vízi és gőz erőre berendezve az erőelőállítás.

— **Hírek az akadémiáról.** A gyakorlati kirándulások, mint az előző években, úgy ez évben is több jelentős vezetésalatt fognak megtartatni. A tanulmányi utazás programja a következő: III-ad éves erdőészek Fekete L., Vadas J., Csily L., tanárok és Tuzson J. tanársegéd vezetés alatt. A kirándulás Nagyvárad, Beszterce, Borgo-Dorna, Raóna, Deés környékén és Bukovinának Erdélyvel határos részeire is kiterjed. — III-ad éves bányászok. Bányamíveléstani nagy gyakorlati kirándulása Grelzmaacher Gyula főbányatanácsos vezetés alatt f. évi június 11-én veszi kezdetét és 15 napot vesz igénybe, mely időközben a megszemlélés tárgyát: Wieliczka, Beuthen, Zabrze, Centrum Karsten, Segen-Gottes, Rohsitz bányaművek és Königs-hütte vasgyár képezendik. — II-od éves bányászok Nögrád-, Zólyom- és Barsmegejéi geol. viszonyok tanulmányozása. Cseh Lajos bányatanácsos vezetés alatt. — III-ad éves fémkohászok. Faller K. és Schelle Róbert bányatanácsosok vezetés alatt 15 nap alatt a következő kohókat és kémiai gyárakat fogják megtekinteni: A Wallher-Kroneck-féle ólomkohó, a köngshüttlei rezluzómú a cinkkohók és hengermű Lipinében, a wittkowitzi elektromos rézgyártómű, a Neurod mellett fekvő rézkohó az aussigi kénsvagyár, a graupeni, zinnvaldi és altenbergi önkohók, a joachimsthalirankohó, a bécsi pénzverőmű és a musdorfi kénsvagyár. A kirándulás tart június 12-től június 26-ig.

— **Bontják a Heinz házat.** Heltőn megkezdtek bontani a Heinz házat, melynek telkére az új bányászati akadémiát palotát fogják építeni. A pénzügym. távratilag elrendelte hogy az épület Láhne és Strengenek labortján végett átadassék. felelős építés vezető: Diller Ferenc építész. A munkálatok közvetlen vezetője: Szuhanc József főpallér. A feltételek szerint a bányász — palotának szept. 1-ig. fedél alá kell jönnie.

— **Leváltár és muzeumgyűjtemény.** Múlt esztőtőkön és pénteken Dr. Főjéparatki László orsz. felügyelő városunkban járt s beható tanulmányt végzett két fontos kérdésben — howa helyzetessék el leváltárunk és leendő muzeumunk és hogyan rendezessék a leváltár. Kammerer Ernő felügyelőt is vartuk de ő sürgönyileg mentette ki magát s idejövételét későbbre ígerte. Pénteken igen érdekes s tanulságos ülést tartott a helyi bizottság, erről szóló tudósításunkat azonban hely szűke miatt jövő számunkra kell halasztanunk.

— **Festik a bányagazgatósági épületet.** A régi kamaragrófi hivatal festik — nálunk ez is újság és sok ember fogja örömmel tudni e hírt, sokan meg sajnální fogják az ódon palotát, mely régi mekében jött át az új erdőészekbe. A haladás emberei és azok kik városunk fejlődését és szépítését is szem előtt tartják, bizonyára örvendeni fognak s ezek sorába tartoznak mi is, kik Svehla Gyula bányagazgatónak ezen újabb városunk érdekében is álló rendelkezéseért meleg köszönetet nyilvánítnak.

— **Vasuti összeköttetésünk.** A mint megláttuk az új nyári menetrendet örömmel emeltük ki, hogy abban Selmecz-bánya érdekei is több méltánylásban részesültek, de sajnos ez csak Vihnyét illetőleg áll, mert egyébb tekintetben bizony még rosszabbak csatlakozásaink mint annak előtte voltak. A posta

TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG

ASSICURAZIONI GENERALI Nyereség- és veszteség-tábla az A mérlehez. Életbiztosítói ág. (1897.)

BEVÉTEL.

Table with 4 columns: korona, fl., korona, fl. and 4 rows of financial data for the Trieste insurance company.

Nyereség- és veszteség-tábla a B mérlehez. — Életbiztosítói ág. (1897.)

Table with 4 columns: korona, fl., korona, fl. and 4 rows of financial data for the Trieste insurance company, detailing profit and loss.

AZ ASSICURAZIONI GENERALI VAGYONÁLLÁSA 1897. DECEMBER 31-ÉN.

TELEK.

Large table with 12 columns: A tétel neve, A, B, Összesen, A tétel neve, A, B, Összesen. It details the company's assets as of December 31, 1897.

Beosztás: Basso János, Basso M., Dr. Bozza Camilla, Dr. Levi J., Graf Papadonoli Miklós, Romanin-Jacur Manó, Segré V., Vivante Fortunat. Helyettes: Sándor, igazgatótanácsos.

Bövebb tájékoztatási jelentések az alatti ügynökségnél kaphatók. Ugyanott felvilágosítások a legnagyobb készséggel adatnak és életbiztosítás részvételéről és baleset elleni biztosításokról.

A selmeczbányai ügynökség Tírtsch Rezső.

Advertisement for HOMLOKZAT-FESTÉK-GYAR. Kronsteiner Károly Bécs, III., Hauptstrasse 120. Az anyanyelvi éremmel kitüntetve.

Nyomatott a lap tulajdonos Joerges Ágost és öz. fia könyvnyomdájában Selmeczbányán, 1898.